

(door Frank Flippo) - Fantasyschrijver Tais Teng (1952) werkt al jaren in Utrecht en hij studeerde er ook. Verscheidene van zijn ruim vijftig boeken spelen in Utrecht. *Dode Ogen* en *Verboden voor mensen* tonen een Utrecht dat vooral in het onderaardse nogal griezelig wordt. In *Dode Ogen* groeien de binnenstadshofjes en -steegjes uit tot een beklemmend labyrint. Teng is verbazend nuchter: "Ik geloof alleen in magie tijdens het schrijven." Een gesprek over magische Utrechtse plekken, omslachtige toverij en vrolijke horrorliefhebbers.

Utrecht was in de jaren dertig de hoofdstad van het surrealisme, de woonplaats van Bordewijk en andere fantasten. Vol legenden over onderaardse gangen, spokende monniken en een monster onder het Domeinplein.

Wat heeft Tais Teng met Utrecht?

"Utrecht heeft dat duistere wat ik zoek. Het is een stad met wortels, net als Haarlem en Deventer. De huizen groeien er uit de grond, smalle steegjes, een heel oude sfeer ... In Eindhoven zou ik eerder een heel ander, thrillerachtig verhaal verzinnen."

Hadden je Utrechtse boeken in Emmeloord of Lelystad kunnen spelen?

"Nee, ik kies een stad altijd met een bepaalde bedoeling. Zo is Utrecht een doolhof. Je kunt altijd ergens afslaan. Ik kom hier al jaren, maar blijf stuiten op dingen die ik niet ken. Utrecht bestaat al ongelooflijk lang en dat voel je als je er loopt. Volgens Rupert Sheldrake blijven dingen die eenmaal gebeurd zijn hangen, omdat dit heelal

herhalen gemakkelijker vindt dan iets nieuws te laten gebeuren."

Magische deuren

In "Dode Ogen" beschrijf je een deur waardoor je een andere wereld binnengaat. Bestaat dat?

"Het gevoel dat bij zo'n deur hoort in elk geval wel. Er zijn cafés en steegjes waar ik één keer geweest ben en die ik daarna nooit meer teruggevonden heb. Hoe kan dat? Dronkenschap, vermoeidheid in mijn studententijd? Overvecht is trouwens ook labyrintisch, als je daar zonder te kijken en zonder het te kennen rondloopt, kom je nergens. Ik ken Utrecht als een zeer verwarrende stad. Als die stad ook magische deuren heeft, dan zouden die niet gemakkelijk toegankelijk moeten zijn. Toen ik dat bedacht, begon ik ze ineens te ontdekken. Er staan in de oude stad roestige hekken met hangsloten die nooit open gaan, en daar achter een donkere verwilderde tuin. Op de een of andere manier stoten magische plekken af. Er is iets mee waardoor je

moet een verhaal spannend zijn. En grappig, om het verteerbaar te houden. Een heel dik zielig boek zou ik niet eens voor elkaar krijgen. Nee, ik ben geen zwartkijker, integendeel. Horror en zwartkijken sluiten elkaar uit. Zwartkijken is een heel passieve emotie, en horror draait juist om intens waarnemen, reageren op schok-effecten"

Wat is je favoriete eigen boek?

"Dat is *Voorbij de zerken*, een voorbeeld van *hard fantasy*. Deze wereld, met een paar kleine uitbreidingen onder strikte voorwaarden. *Hard fantasy* definieert het magische. Het maakt magie net zo rigoureuus als onze techniek, een misstap kan je leven kosten. Dan moet je dus consequent zijn, anders gebeuren er erge dingen. *Voorbij de zerken* is een variant op het Soemerische verhaal over een hellevaart, over een godin die behalve de hemel, ook de hel wilde afpakken van haar zus, en dat liep bijzonder treurig af."

Geloof je in al die dingen? Je boeken zinderen van mysterieuze zaken.

"Geloven in wonderen en toverij doe ik sowieso niet, dat is voor nalopers. Je kruipt als fantasy-schrijver in de verzinsels van een ander. Creatievelingen bedenken zelf werelden. Natuurlijk word ik ook overweldigd door een gevoel van nietigheid in de Notre Dame. Maar die kathedralen werden daarop gebouwd. Ze hebben er de halve middeleeuwen over gedaan om dat voor elkaar te krijgen. Ik houd van emoties en ga er graag in op, alleen probeer ik er wel achter te komen waar ik precies moet gaan staan in die geometrie om het maximale effect te bereiken".

Waar schrijf je op dit moment aan?

"Het boek waarmee ik nu bezig ben, is een kinderboek genaamd: *Verboden vingers te voeren*. In Artis is een geheime afdeling met dieren die zo zeldzaam zijn dat niemand gelooft dat ze echt bestaan: eenhoorns, zeeslangen en trollen.

En ik geloof dus ook niet in magie, behalve op het moment van schrijven. Ik kan wel vertellen hoe magie in mijn romans werkt. Daar is magie altijd moeilijker dan geen magie. Een demon oproepen om iemand kwaad te doen is oneindig veel moeilijker dan gewoon iemand een knal voor zijn kop geven. Het is altijd moeilijker en kostbaarder om iets met magie te doen dan op de gewone manier. Je zou ervan moeten houden om het te willen."

die alle
informe
ken van
huurcon
derhoud

Op zoek

Een kar
Ga er d
huisbaa
Vertel v
je een k
op prik
huisbla
zelf een
een n
een w
huurt
vestir
de gi

Beta
Als j

A
S

(Z
ge
zi
S
al
d

4
o
M
c
r
i
e
j

de magische Domstad van schrijver Tais Teng

"In Utrecht groeien de huizen uit de grond"

(door Frank Flippo) - Fantasyschrijver Tais Teng (1952) werkt al jaren in Utrecht en hij studeerde er ook. Verscheidene van zijn ruim vijftig boeken spelen in Utrecht. *Dode Ogen* en *Verboden voor mensen* tonen een Utrecht dat vooral in het onderaardse nogal griezelig wordt. In *Dode Ogen* groeien de binnenstadshofjes en -steegjes uit tot een beklemmend labirynth. Teng is verbazend nuchter: "Ik geloof

er niet komt en dat is natuurlijk bewust. Ik ken een tuin, daar wil je niet eens naar binnen. Maar je zult merken dat als je er in gaat, het verderop heel mooi wordt. Veel is een kwestie van waarneming. Slaap maar eens drie dagen niet. Waarom in Nederland minder magie hangt? Wij zijn niet moe en uitgehongerd genoeg. Wij zijn zo veilig dat we niet op voortekenen hoeven te letten."

Ben je een SF-schrijver?

"Wanneer ik schrijf zonder vooropgezet doel, wordt het zeker sciencefiction of horror. Het grootste deel daarvan komt terecht in kinderboeken, het is vooral daarin dat ik een bekende naam heb. Waarom horror leuk is? Negentig procent van de boeken gaat over erotiek of relaties. Dat is maar een aspect van het emotionele scala dat ontzettend breed is. Horror gaat over extreme emoties. Die emoties maken dat je meteen ook al die andere, 'gewonere' emoties er gemakkelijk in kwijt kunt. Dat kan ook in historische romans en reisverhalen. Zo lang je je maar verplaatst in een radicaal andere wereld. Nederland in de steentijd, of een reis in het Irak van vandaag, dat zijn evengoed andere planeten. Wat deze verhalen boeiend maakt, is het onverwachte. Verder moet een verhaal spannend zijn. En grappig, om het verteerbaar te houden. Een heel dik zielig boek zou ik niet eens voor elkaar krijgen. Nee, ik ben geen zwartkijker, integendeel. Horror en zwartkijken sluiten elkaar uit. Zwartkijken is een heel passieve emotie, en horror draait juist om intens waarnemen, reageren op schok-effecten"

Wat is je favoriete eigen boek?

"Dat is *Voorbij de zerken*, een voorbeeld van *hard fantasy*. Deze wereld, met een paar kleine uitbreidingen onder strikte voorwaarden. *Hard fantasy* definieert het magische. Het maakt magie net zo rigoreus als onze techniek, een misstap kan je leven kosten. Dan moet je dus consequent zijn, anders gebeuren er erge dingen. *Voorbij de zerken* is een variant op het Soemerische verhaal over een hellevaart, over een godin die behalve de hemel, ook de hel wilde afpakken van haar zus, en dat liep bijzonder treurig af."

Geloof je in al die dingen? Je boeken zinderen van mysterieuze zaken.

"Geloven in wonderen en toverij doe ik sowieso niet, dat is voor nalopers. Je kruipt als fantasyschrijver in de verzinsels van een ander. Creatievelingen

Handige

Nuttig kame

Ben je voor je vriend of vier buurjongen drie kamer en he steeds niets o je tot nu toe klein of niet o wel een kamer aan iets beter de huisbaas aan de verwakage? Ben je ondernemen huur of dat cekosten? V de nieuwe Woonbond, adressen, t netsites.

Zoals elk ja den jonger naar een jongeren c naar goe ruimte. He mers nog En dat be bemiddeli nog steed ren. Med een nieu die alle l informee ken van huurcon derhoud

Op zoek

Een kar Ga er d huisbaa Vertel v je een k op prik huisbla zelf een n een w huurt vestir de gi

Beta Als j

A
S
(Z